

Forfatter: Udrag fra Moster Maria

Titel:

Citation: "Fjorten eventyr og fortællinger", i *Fjorten eventyr og fortællinger*, udg. af Marita Akhøj Nielsen, Det Danske Sprog- og Litteraturselskab, Borgen, 1989, s. 74.
Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-ingemann01-shoot-idm140296366622096/facsimile.pdf> (tilgået 20. april 2024)

Anvendt udgave: Fjorten eventyr og fortællinger

men det er kun et Eventyr, saadanne Mænd er der nu ikke mere til i Verden.»

Maria kom ind med Lyset og spurgte bekymret, da hun saae Hr. Hind i Ansigtet: »De befinder Dem dog vel, jeg synes De er noget bleeg iaften.»

»En Smule Hovedpine – svarede Hr. Hind, og foer med Haanden over Panden – behag blot at sætte Lyset paa Bordet, De har maaskee seet mig i en ufordeelagtig Belysning. Deres Fru Søster er vel hjemme? – vedblev han og rødmøde sig – har hun ingen Eftertæmninger endnu fra Hr. Capitainen? Det maa være tungt for en elskende Hustru at svæve saalænge i Uvisshed om sin Mands Skæbne. Jeg længe ogsaa inderlig efter at see ham og gjøre hans Bekjendtskab. Han er Dem i Faders Sted veed jeg, det giver ham en Fordring meer paa min Høagtelse, og gjør mig hans Bekjendtskab til et af mine varmeste Ønsker.»

Maria saae hans betydningsfulde Blik og rødmede. Hun drøiede Samtalen i Hast hen paa Sømandslivet i Almindelighed, hvis Raskhed og Livlighed hun priste.

»Men det er dog sjældent, at en Sømand er en tro Elsker – indvendte Hr. Hind – med deres Hr. Svoger gjør jeg naturligvis, skjøndt Ubekjendt, en Undtagelse; men Sømanden har gjerne en Elskerinde paa hver en Kyst, og naar han forgaar paa Havet, har han ofte den Trøst, at Kone og Børn græde for ham i alle fire Verdensdele.»

»Spøg ikke med at forgaar – sagde Maria – hvergang det stormer om Natten, har jeg ingen Ro, før det er Morgen, og min Søster kan forsikre mig, at hun intet Forvarsel har havt; thi jeg har ofte hørt, at naar en Sømand forgaar paa Havet, tager han gjerne Afsked med dem, han har kjerest, i deres Drømme, eller ved et og andet mærkeligt Tegn.»

»Elskværdige Drømmerinde! – svarede Hr. Hind – hvis deres Overtro ikke klædte dem saa velsignet, vilde jeg af al Magt bekæmpe den.»

»Anseer De da virkeg selv al Tro paa Varsler og Gjenfærd for Overtro?»

»Upaatvivlehg.»

»Saa tag dem iagt, Hr. Hind! at de ikke selv kommer til at opleve noget Saadant engang; det skal allersnarest kunne hændes dem, som ere meest forstokkede i at tvivle.»